

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂRE nr. 1427

din 17 decembrie 2014

Cu adresa nr. /IJ//DIJ/2014, Inspecția Judiciară a înaintat Consiliului Superior al Magistraturii raportul prin care s-a dispus sesizarea Secției pentru judecători, pentru a stabili dacă doamna judecător C. D., judecător în cadrul Judecătoriei P...., a încălcat dispozițiile art. 18 alin.(2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/24.08.2005.

Doamna judecător C. D. s-a prezentat la ședința Secției pentru judecători din data de 17.12.2014, pentru a-și susține apărările. Cu această ocazie, doamna judecător a precizat că la nivelul Judecătoriei P... a existat o situație tensionată generată în principal de fostul președinte, domnul judecător S.. A mai arătat că limbajul utilizat de fostul președinte era unul plastic, mai colorat.

În ceea ce privește aspectele menționate în cuprinsul sesizării Inspecției Judiciare, doamna judecător C. D. a arătat că în cursul anului 2014, din ianuarie, doamna judecător S. N. a formulat mai multe cereri de abținere motivând că ar avea o relație de prietenie cu un domn avocat care era parte sau reprezentantul uneia dintre părți, cereri pe care ea le-a respins. După 5 dosare în care s-au respins cererile de abținere, doamna judecător S. N. a invocat faptul că ar exista o relație personală de prietenie cu avocatul, acest termen „personal” ridicându-i unele suspiciuni, unele semne de întrebare . A arătat că s-a

deplasat în biroul doamnei judecător S. și i-a solicitat amănunte cu privire la natura relației pe care o invocă ca și motiv de abținere. În camera de consiliu, doamna judecător S. N. i-a spus că nu este obligată să precizeze dacă relația este de concubinaj sau de natură sexuală. În acest context, a apreciat necesar să solicite domnului avocat vizat precizări cu privire la natura relației pe care o are cu doamna judecător S. N.. Mai arată că cererile de abținere formulate doar pe motiv de prietenie erau respinse. De asemenea, arată că nu a folosit expresia „vezi-ți de retardul tău!”.

Analizând lucrarea nr. /IJ//DIJ/2014 și văzând înscrisurile atașate, Secția pentru judecatori reține următoarele:

La data de 4.06.2014, s-a înregistrat la Inspekția Judiciară-Direcția de Inspekție Judiciară pentru Judecatori, petiția formulată de doamna judecător S. N..

Prin sesizarea formulată, petenta S. N., judecător în cadrul Judecătoriei P..., a reclamat conduita colegei sale, doamna judecător C. D., care, cu ocazia soluționării unor cereri de abținere formulate de petentă în dosarele nr. /2014 și nr. /2014, procedând la ascultarea sa, în temeiul dispozițiilor art.51 Cod procedură civilă, i-a solicitat să justifice dacă întreține sau nu relații sexuale cu avocatul I. N., insistând asupra detaliilor vieții personale a acesteia. Se arată că la discuția ce a avut loc în biroul său a fost prezentă și o altă colegă, respectiv doamna judecător G. D..

A mai susținut că cererile de abținere pe care le-a formulat în mai multe dosare, motivat de relația personală de prietenie cu domnul avocat I. N., în care acesta avea fie calitatea de parte, fie de apărător al uneia dintre părți, au fost respinse de către doamna judecător C. D., ceea ce a avut drept consecință obligarea sa la soluționarea respectivelor cauze, deși acest motiv de incompatibilitate exista.

De asemenea, s-a arătat că reaua - credință a magistratului reclamat, este evidentă, cu atât mai mult cu cât și în alte dosare a respins cererile de abținere formulate de petentă, deși au fost invocate sentințe anterioare, pronunțate de aceasta, între aceleași părți, sentințe care din punctul său de vedere, aveau legătură cu cauzele noi, cu care aceasta a fost investită.

În aceeași modalitate s-a procedat și în dosarul penal nr. /2013, în care doamna judecător C. D., a respins inițial cererea de abținere formulată de petentă, motivat de

existența aceleiași relații de prietenie cu domnul avocat I. N., apărătorul părții vătămate, pentru ca, ulterior, cererea de recuzare întemeiată pe dispozițiile art.64 lit.f) Cod procedură penală raportat la art.67 Cod procedură penală formulată în cauză, de această dată de către inculpat, prin apărător, să fie admisă.

În cauză s-au efectuat verificări preliminare, iar prin rezoluția din data de 8.09.2014 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de doamna judecător C. D. din cadrul Judecătoriei P... cu privire la abaterile disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) și c) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

În condițiile art.30 alin.(4) din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspekția Judiciară, a fost administrată proba cu înscrisuri și audierea în calitate de martori a următoarelor persoane: G. D., I. N., S. M. F., S. N., S. N. F., C. M., D. A. D..

Prin rezoluția întocmită la data 2.10.2014 s-a constatat că nu sunt întrunite cumulativ condițiile necesare pentru a se constata existența abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) și c) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

Prin raportul nr. /IJ//DIJ/2014, în temeiul art. 36¹ din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data sesizării, Inspekția Judiciară a dispus sesizarea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii pentru a stabili dacă, în cauză, doamna judecător C. D. din cadrul Judecătoriei P..., a încălcat dispozițiile art. 18 alin.(2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/24.08.2005.

Secția pentru judecători apreciază că doamna judecător C. D., judecător în cadrul Judecătoriei P..., a încălcat dispozițiile art.18 alin. (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului

Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/24.08.2005, având în vedere următoarele argumente:

Standardele de conduită aplicabile magistraților - judecători și procurori- reies din valorile justiției, bazate pe dreptate și echitate. Acest lucru cere magistratului un comportament de mare responsabilitate atât față de sine însuși, față de părți, dar și față de întreaga societate.

Deontologia magistratului se bazează pe valorile pe care acesta trebuie să le aibă la bază în activitatea sa profesională.

Normele prin care se apară prestigiul funcției de judecător sunt norme ce au în vedere un interes general al societății și nu privilegii acordate celor care dețin această funcție.

Potrivit dispozițiilor art.90 alin. (2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, *„relațiile judecătorilor și procurorilor la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună-credință”*.

Pe de altă parte, art. 18 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor prevede că *„relațiile judecătorilor și procurorilor în cadrul colectivelor din care fac parte trebuie să fie bazate pe respect și bună-credință, indiferent de vechimea în profesie și de funcția acestora. Judecătorii și procurorii nu își pot exprima părerea cu privire la probitatea profesională și morală a colegilor lor.”*

De asemenea, conform art. 5 lit. (d) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, *judecătorii trebuie să aibă un comportament decent și civilizat în relațiile de serviciu.*

Pentru a putea reține o încălcare a normelor deontologice menționate se impune a fi analizate dispozițiilor legale care reglementează dreptul la liberă exprimare, dar și aspectele referitoare la obligația de rezervă ce incumbă judecătorilor, precum și dispozițiile legale ce reglementează procedura de soluționare a declarațiilor de abținere.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Constituția României, *„libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, scris, imagini, sunete sau alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile”*, însă, potrivit alin. (6) al articolului menționat, *“libertatea de exprimare nu*

poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.

Aceleași limitări ale dreptului fundamental al libertății de exprimare sunt prevăzute de art. 10 alin. (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, potrivit căruia, acest drept poate fi supus unor restrângeri determinate, printre altele, și de necesitatea protejării reputației sau drepturilor altei persoane.

Deși dreptul la liberă exprimare este garantat atât constituțional, cât și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că o persoană care îndeplinește o funcție publică, a acceptat anumite restricții ale exercițiului libertății de exprimare, restricții care sunt inerente însăși acestei funcții (Hotărârea CEDO din 3 mai 1988 dată în cauza *Morissens contra Belgia*).

La Norma 4 din cadrul Principiilor de la Bangalore cu privire la conduita judiciară (2002) sunt prevăzute următoarele recomandări: „4.2. Fiind conștient că se află permanent în vizorul ochiului public, Judecătorul (judecătoarea) trebuie să accepte, de bunăvoie și fără constrângeri, anumite renunțări care, cetățeanului de rând i-ar părea o povară. Chiar și în viața particulară, judecătorul (judecătoarea) se va comporta astfel încât să nu impieteze asupra demnității funcției sale. (...) 4.6. Judecătorul (judecătoarea), ca orice alt cetățean, are dreptul la libertatea de exprimare, libertatea convingerilor, libertatea de asociere, de a forma grupuri, dar, își va exercita aceste drepturi în așa fel încât să nu prejudicieze demnitatea funcției judecătorești sau imparțialitatea și independența puterii judecătorești”.

Una dintre restricțiile libertății de exprimare a magistraților este prevăzută de art. 18 alin. (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 328/24.08.2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit căruia, „Judecătorii și procurorii nu își pot exprima părerea cu privire la probitatea profesională și morală a colegilor lor”.

Puterile pe care le presupune funcția de judecător trebuie exercitate cu responsabilitate și exclusiv în interesul administrării eficiente a justiției, cu menținerea demnității și autorității instanței pe care o reprezintă.

Decența și corectitudinea magistratului presupun capacitatea acestuia de a-și îndeplini responsabilitățile judiciare în condiții de integritate, imparțialitate, independență și competență, de o asemenea manieră încât să nu creeze în conștiința observatorului rezonabil percepția că acestea ar putea fi subminate.

Referitor la situația de fapt, Secția reține că doamna judecător S. N. din cadrul Judecătoriei P...., în calitate de titular al completelor de judecată C3, C5 și C2M1, în perioada 01.01.-17.07.2014 a formulat un număr de 22 de cereri de abținere, dintre care 18 au fost respinse, iar 4 au fost admise, toate fiind soluționate potrivit disp. art.98 alin.2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor, de completul imediat următor, prezidat de d-na judecător C. D..

Astfel, în ***dosarele nr...../2014 și nr...../2014*** în care domnul avocat I. N. a deținut calitatea de petent, doamna judecător S. N., în calitate de președinte al completului C2M1, a formulat cerere de abținere, motivat de faptul că se află într-o relație personală cu acesta.

Prin încheierile de ședință pronunțate la data de 14.05.2014 în dosarele menționate anterior, doamna judecător C. D. a respins cererile de abținere formulate de judecătorul cauzei, reținând în considerente că *“la data de 14.05.2014, președintele de complet, fiind ascultat, în baza dispozițiilor art.51 Cod procedură civilă, a declarat că are o relație amoroasă cu petentul, în sensul că se simte apropiată sentimental de acesta (începând cu luna martie 2014) împrejurare care, în opinia sa, este de natură să creeze suspiciuni cu privire la imparțialitatea actului de justiție”*.

Din punctul de vedere transmis de doamna judecător G. (O.) D., Inspecției Judiciare, reiese că aceasta se afla de față, când în biroul petentei a intrat doamna judecător C., care precizând că se află în acel birou „în baza Codului de procedură civilă”, a întrebat-o pe aceasta „dacă întreține relații sexuale cu domnul avocat”, aceasta considerând că prin relații personale, se înțelege relații de concubinaj, inclusiv relații sexuale. De asemenea, din declarația doamnei judecător S. N. rezultă că aceasta a perceput întrebarea adresată de doamna judecător C. D. ca fiind de natură a aduce atingere intimității și vieții sale personale.

Ulterior, la data de 21.05.2014, în temeiul dispozițiilor legale anterior menționate, fiind audiat și petentul I. N., acesta a declarat că nu a existat și nu există o relație de concubinaj (sexuală) sau una sentimentală, între el și președintele completului, menționând însă că este adevărat că a avut unele discuții cu doamna judecător în afara sălii de judecată, respectiv în biroul acesteia sau în spații publice, dar nu de natură să creeze premisele unui alt tip de relație, decât una de amicitie.

Prin încheierile pronunțate în Cameră de consiliu, au fost respinse cererile de abținere ca neîntemeiate, reținându-se că motivul invocat de președintele completului vizează pct. (13) din art.42 Cod procedură civilă, iar în cauză nu au fost dovedite elementele care nasc în mod întemeiat, îndoieli cu privire la imparțialitatea sa, „*eventualele fantezii personale*” ale acesteia, neputând fi primite favorabil, în susținerea cererii de abținere.

De asemenea, în ***dosarul penal nr...../2013*** al Judecătoriei P.... înregistrat la data de 18.10.2013, în ședința publică din 20.03.2014, doamna judecător S. N. a formulat cerere de abținere, pe același motiv al existenței unei relații de prietenie cu domnul avocat I. N., apărătorul părții vătămate.

Prin încheierea pronunțată în Cameră de Consiliu la aceeași dată, doamna judecător C. D. a respins cererea de abținere, ca neîntemeiată, pentru aceleași considerente, reținându-se că motivul invocat de președintele completului vizează pct.(13) din art.42 Cod procedură civilă, iar în cauză nu au fost dovedite elementele care nasc în mod întemeiat, îndoieli cu privire la imparțialitatea sa, „*eventualele fantezii personale*” ale acesteia, neputând fi primite favorabil, în susținerea cererii de abținere.

La data de 12.05.2014, inculpatul V. S. prin apărător, a formulat, cerere de strămutare, în care a invocat existența unei suspiciuni rezonabile privind imparțialitatea președintelui de complet, în speță doamna judecător S. N., cerere ce a fost respinsă ca neîntemeiată.

Ulterior, la data de 24.06.2014, același inculpat prin apărător a formulat de această dată, cerere de recuzare, întemeiată pe dispozițiile art.64 lit.f) Cod procedură penală, raportat la art.67 Cod procedură penală.

Prin încheierea pronunțată la data de 08.07.2014, s-a admis cererea de recuzare a președintelui de complet S. N. formulată de inculpatul V. S., prin avocat M. C. C. P., dispunând anularea actelor întocmite în cauză, începând cu data de 13.05.2014.

În considerentele încheierii s-a menționat că „*pretinsa relație, fără să fi fost de notorietate a fost însușită doar de judecătorul recuzat, de vreme ce domnul avocat I. N., cu ocazia ascultării în procedura soluționării cererii de abținere (dosar nr...../2014), a declarat că între domnia sa și doamna judecător nu a existat și nu există o relație de concubinaj sau una sentimentală'...*”.

S-a reținut totuși că „*în vederea remedierii unei situații regretabile, în care președintele de complet, (în contra dispozițiilor art. 9 alin. 1 și 2 Cod deontologic) menționează că nu poate soluționa cauza în mod just și obiectiv (sub pretextul unei presupuse relații personale de prietenie cu apărătorul uneia din părți, relație tăgăduită de avocat și fără a fi fost de notorietate), raportat la modalitatea desfășurării procedurii judiciare, în condiții ce au generat suspiciuni semnatarului recuzării cu privire la imparțialitatea completului de judecată*”, instanța a admis cererea de recuzare.

Din transcrierea înregistrării ședinței de judecată din data de 21.05.2014 rezultă că doamna judecător C. D. s-a adresat domnului avocat I. N., cu ocazia audierii sale în procedura prevăzută de art. 51 C.pr.civ., întrebându-l textual „*a existat între dumneavoastră și doamna o relație de natură sexuală*”, expresie folosită de aceasta și în considerentele încheierii de respingere a cererii de abținere pronunțată la aceeași dată.

Cu același prilej al audierii sale în ședința de judecată de la data anterior menționată, domnul avocat a negat existența unor asemenea relații declarând textual „*exclus, niciodată*” și adăugând „*Doamnă președinte, când am spus sentimentală, am spus că cuprinde tot acest ansamblu de relație care duce spre această latură. niciodată nu a existat o astfel de relație asemănătoare celei de familie sau celei de concubinaj*”. Această declarație a fost susținută de domnul avocat și cu ocazia audierii sale în ședința de Cameră de Consiliu, din data de 24.09.2014, în dosarul nr...../2014.

Față de situația de fapt descrisă de Inspekția Judiciară, Secția reține că ceea ce i se impută, în principal, doamnei judecător C. D. este faptul că, fiind investită cu soluționarea unor cereri de abținere formulate de doamna judecător S. N., procedând la ascultarea acesteia, i-ar fi solicitat să justifice *dacă întreține sau nu relații sexuale cu avocatul I. N.*, insistând asupra detaliilor vieții private a acesteia. Același mod de abordare a fost

reiterat și față de domnul avocat, cu ocazia audierii sale, prin adresarea întrebării “*au existat între dumneavoastră și doamna relații de natură sexuală?*”.

Această situație denotă o preocupare nepotrivită a doamnei judecător C. D. în privința relațiilor intime, personale ale colegii sale. Astfel, prin modul în care a procedat la ascultarea colegii sale și a domnului avocat I. N. practic a pus în discuție probitatea morală a doamnei judecător S. N.. De remarcă, este faptul că dialogul purtat cu doamna judecător S. N. a avut loc în prezența doamnei judecător G. D., care prin punctul de vedere exprimat și transmis Inspecției Judiciare, a confirmat aspectele menționate în sesizare. Din conținutul încheierilor de ședință din datele de 21.05.2014 și respectiv 24.09.2014, reiese că audierea domnului avocat I. N. cu privire la aspectele legate de viață intimă a doamnei judecător S. N. a avut loc în prezența grefierului de ședință.

Mai mult, menționarea în considerentele încheierilor de respingere a cererilor de abținere a unor expresii de genul *fantezii personale sentimentale ale președintelui de complet* au fost de natură a crea suspiciuni cu privire la profilul moral și profesional al judecătorului S. N..

Din această perspectivă, Secția reține că maniera în care doamna judecător C. D. a ales să acționeze în administrarea actului de justiție nu corespunde exigențelor statutului de magistrat. Comportamentul doamnei judecător C. D. față de un coleg judecător, concretizat prin afirmații, expresii neprincipiale, poate fi caracterizat ca fiind incompatibil cu normele de conduită prevăzute de art.18 alin.(2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Prin exprimarea de către magistrat a acelor opinii care, unui observator rezonabil, (persoană de bună-credință, dezinteresată și informată) îi pot crea îndoieli cu privire la probitatea profesională și moralitatea unui coleg, Secția pentru judecatori apreciază că s-au depășit limitele libertății de exprimare în raport cu dreptul persoanei la viața privată.

Sugerarea unei conduite discutabile a magistratului are drept consecință directă planarea unor suspiciuni nefondate asupra profesionalismului și profilului moral al doamnei judecător S. N., opiniile personale exprimate de către doamna judecător C. D., atât cu ocazia soluționării cererilor de abținere cât și în conținutul încheierilor de

respingere a acestora, constituind manifestări care aduc atingere dreptului la imagine, onoare și reputație.

În acest context, se reține că prin referirile făcute de doamna judecător C. D. au fost depășite limitele unei exprimări care trebuie să se raporteze la obligația de rezervă de incumbă unui magistrat. Astfel, Secția reține că din probele administrate de către Inspekția Judiciară, rezultă, în mod obiectiv, faptul că atitudinea doamnei judecător C. D. s-a poziționat în afara standardelor de conduită impuse de statutul profesiei.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 40 lit. f) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, raportate la dispozițiile art. 36¹ din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea nr. 326/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret,

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 – Constată că doamna C. D., judecător în cadrul Judecătoriei P..., a încălcat dispozițiilor art.18 alin. (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/24.08.2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 815/08.09.2005.

Art.2 - Prezenta Hotărâre nr. 1427/17.12.2014 se comunică doamnei C. D., judecător în cadrul Judecătoriei P..., Direcției resurse umane și organizare și Inspekției Judiciare.

Dată în București, la data de 17 decembrie 2014

Președinte,

Judecător